

عنوان مقاله:

جستجوی اصول طراحی پایدار در طراحی مجتمعهای مسکونی اقلیم معتدل و مرطوب

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی پژوهش های نوین در عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محترم فاتحی

خلاصه مقاله:

معماری پایدار، رویکردی در طراحی است که به تقلیل مصرف انرژیهای تجدید ناپذیر می پردازد. افزایش مداوم جمعیت، بشر را با مشکل کمبود انرژی روبرو ساخته و حیات بشر را تهدید می کند. در عصر حاضر استفاده ی بهینه از انرژیها و منابع طبیعی به خصوص خورشید و باد هماهنگی با اقلیم و ابعاد دیگر پایداری به فراموشی سپرده شده است. اقلیم معتدل و مرطوب شمال ایران یکی از گونه های اقلیمی کشور ایران میباشد که ویژگی های خاصی دارد. رطوبت بالای هوا، بارندگی، کیفیت و جهت بادهای محلی از نظر وزش، از ویژگی های خاص اقلیمی این منطقه می باشد. با توجه به این ویژگی ها مواردی نظیر محافظت ساختمان از رطوبت، حفاظت اطاقها از باران، استفاده از مصالح با حداقل ظرفیت حرارتی، استفاده از کوران و تهویه طبیعی از راهکارهای این اقلیم می باشد. توجه به پایداری انرژی در ساختمانهای مسکونی که مهمترین کاربری بنا میباشد، در اقلیم معتدل و مرطوب به دلیل ویژگیهای خاص اقلیمی آن موضوع این پژوهش می باشد. در این تحقیق که رویکردی توصیفی-تحلیلی دارد سعی شده است با مطالعه ویژگیهای اقلیم معتدل و مرطوب بررسی معماری بومی منطقه و مطالعات کتابخانه ای ضوابط و احکام طراحی مجتمع های مسکونی در قالب الگو و احکام نوشتاری تدوین و ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، ساختمانهای مسکونی، اقلیم معتدل و مرطوب، معماری بومی ایران، طراحی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/449652>

